Kis-Czell, 1900. II. évfolyam. 44. szám. Vasárnap, okt. 28.

KIS-CZELL ÉS VIDÉKE

KÖZÉRDEKÜ FÜGGETLEN UJSÁG.

Megjelen minden vasárnap. Jelige: »Küzdelem az igazságért!«

Előfizetési ár: Egy évre . . . . . 8 kor | Negyedévre . . 2 kor. — fil. Fél évre . . . . . 4 „ | Egyes szám ára — „ 20 „

Szerkesztővel értekezhetni: naponként 4—6-ig.

Felelős szerkesztő: HUSS GYULA. Helyettes szerkesztő: KÁLMÁN PÁL.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Kis-Czell, Gyarmathi-tér 76. szám. Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden küldemények. Névtelen levelek figyelembe nem vétetnek.

Vásároljunk lehetőleg mindenkor hazai ipartermékeket. Azt a kereskedőt, aki Magyarországon előállítható áruk helyett külföldit hozat, ne pártoljuk, ne támogassuk. Jelszavunk legyen: **Pártoljuk a hazai ipart!** A magyar gazdaasszonyok hazafiságára különösen apellálunk, kik sokat tehetnek a magyar iparért.

Halottak napján.

A harangok hivó szavára a hivők ezrei vándorolnak ki a temetőbe, hogy ott a halál birodalmában, szeretteik sirjánál elmondják a kegyelet szivből jövő imáit, az elhunytak lelkei megkönnyebbülésére.

És midőn ott a kegyelet ápolta hanton, a rideg sirdombon zokogva térdepelünk, midőn lelki szemeink elé idézzük a másvilágra költözöttek tulvilági lényét: önkénytelenül eszünkbe jut a földi halandóság. Ott a temetőben, az emberiség örökhonában, varázsolunk emlékünkbe két szót, mely a maga misztikumában elénk tárja az elmulás borzalmait.

Mememento mori!...

Gondolj a halálra! Légy szegénységben vagy gazdaságban, egészségben vagy betegségben: sohasé feledkezz meg a halál egykori bekövetkezéséről. Gondold meg, hogy csak ember vagy, kinek egykoron számot kell adni tetteiről, fent, a legbölcsebb, a legszigorubb és legszigorubb Biró szine előtt. Jusson mindez eszedbe ember, és félre téve kevélységet, minden álszemérmet, borulj vezekelve a hideg sirkőre, könyörögj büneid bocsánatáért és bánó szivvel kérd az elhunytat, hogy legyen szószólód a legnagyobb Itélő kegyes számolyánál.

Halottak estéje van! Kis lángok ezrei világitják be a komor helyet. A sirokon koszoruk feküsznek, bizonyságául annak, hogy az élők nem feledkeztek meg a halottakról. A népek sokasága nyüzsög a máskor elhagyatott helyen. Itt egy szegény özvegy sir zokog a kenyérkereső férj néma sirjánál; ott a mezitlábos árva borul dermedten édes anyja hantjára s bánatosan rebegi: anyám, édes jó anyám, kelj fel, szeress ismét, az emberek oly rosszak; emitt egy szép leány összekulcsolt kezekkel, szemében a fájdalom könnyeivel siratja elmult szerelmét. Minden, oh minden oly szomoru itt! Ma van a napja....

Memento mori!....

Megszólal a temető lélekharangja. Vajjon kit temetnek ismét, kinek szól az ércz hang. Senkinek és mindenkinek, ma a halottak napja van! Gondolatban az elhunyttal vagyunk, társalgunk vele, vissza idézzük utolsó szavait, melylyel tőlünk elbucsu ott, mikor elment arra a hosszu utra, ahonnan többé nincs visszatérés. Hogy szeretett volna élni, mily nehezen hagyott itt bennünket, hogy fájt szegénynek megválni a földi léttől. Minden, minden mulandó! Mi, akik most örülünk az életnek, kik a lét gyönyörében uszunk, kik csak a jelent nézzük, megfeledkezünk arról, hogy egykor szintén itt fogunk porladozni s elmondják felettünk is; porrá leszesz....

Egy darabig még lobognak a kegyelet ezernyi gyertyalángjai, pár napig szóbeszéd tárgyát fogja képezni a sok láng nyujtotta szép látvány, aztán vége mindennek....

... Emberi hangok helyett a madarak csicsergő danája teszi hangossá a komorság hazáját, a természet pusztitó hatalma magához ragadja a koszorus sirokat s mire ismét eljő e nap, mikor a kegyelet ismét kivisz bennünket e helyre, csak a pusztulás fogja mutatni, hogy egykor sok sok élőnek járta át szivét lelkét a borzalmas szó:

Memento mori!...

Kálmán Pál.

Erzsébet Nőegylet.

(K. P.) Boldogult Nagyasszonyunk szomoru halálakor a kis czelli hölgyek körében mozgalom indult meg, egy — dicsőült királynénk emlékére felállitandó, — jótékony nőegylet megalakitása czéljából. Az egylet

TÁRCZA.

Alkonyatkor.

A szél süvölt az Adrián,
Himbálja játszi csolnakom...
Kicsiny szivecském oly vidám,
Mint a napsugár a friss havon —
Elül a szél ajkad szavára
Ah, mia dolce, mia cara!

A nap letünt a földtekén,
Ragyognak a fényes csillagok...
Szelid szemedbe nézek én,
S oly bánatos, oly bus vagyok —
Hisz el kell válnunk nemsokára,
Buona notte mia cara!

BATTLAY GYÖZÖ.

Régen és most.

Amig nem szerettem,
Tudtam verset irni;
De nem tudtam benne
Keseregni, sirni.

Hogy szerelmes lettem,
Bár nem tudok irni;
De megtanultam szörnyen
Keseregni, sirni.

PICK MARCZEL.

Az uj munkatárs.

— Humoreszk —

Irta: Ifj TÓTH BÉLA

Már javában folyt a munka a redakczióban, mikor Barczaly Géza, az uj munkatárs beállitott. A többiek türelmetlenül várták, de mikor belépett, ugy tettek, mintha észre sem vették volna, mindannyian kettőzött szorgalommal szántották a hosszu keskeny kutyanyelvet és csak ugy alig hallhatóan morogtak valamit a jövevény harsány hangu köszönésére.

Az meg egyenesen a szerkesztő szobája felé tartott. Mikor bezárult mögötte a zöld hangfogó posztóval bevont ajtó, gunyosan odaszólt az egyik riporter a mellette ülő kollégájának:

— Ez se miközibénk való. Nem valami nagy tehetség néz ki az arczberendezéséből, — azzal nagyot kaczagott — aki szikrázó szellem-szipor-kát bocsátott világgá.

— Én is ammondó vagyok — tóditotta a másik, de volt valami a hangjában, ami elárulta, hogy nem meggyőződésből beszél.

Voltaképen imponált mind a kettőnek az előkelő megjelenésü és bátor fellépésü fiatal ember, de a kenyéririgység beszélt igy belőlük, mert igen jól tudták, hogy valamelyiküknek távoznia kell, hogy az uj embernek helyet adjon. A mult fizetéskor kijelentette a szerkesztő, hogy ha nem dolgoznak szorgalmasabban, hát kénytelen lesz uj munkatársat szerződtetni. És őket szorgalmuk tekintetében nem nagyon vigasztalta a lelkiismeret szava. Olyan fajta tipusai voltak a nagy városi hirlapiróknak, akik folyton a tehetségüket hangoztatják, tulajdonképen pedig csak mesteremberek, az ujságirás kenyéririgy napszámosai.

— Röstelném, ha ilyen emberrel töltenék be a helyemet — szólt közbe a vörös kis Neuhaus a szoba tulsó szögletéből, hogy boszantsa amazokat. Ő volt a szerkesztőség legvigabb és mondhatjuk legelmésebb embere.

Neuhaus a távirati rovatot vezett, de egy csepget sem bántotta, ha egész héten egyetlen távirat sem érkezik — csinált ő tizet is egy félóra alatt.

— Könnyen beszél Fali bácsi, mert tudja, hogy nem nélkülözhetik — kesergett az egyik riporter, aki már kint érezte magát.

A másik is akart mondani valamit, de mert a tollszár vége helyett a tintás felét találta bekapni, hát hirtelen más dolga akadt. Elővette a zsebkendőjét, törülgette a szája szélét. Nem kellett féltenie, hogy megfogja, ugy is elég fekete volt az már. Mikor a kis vörös meglátta, odaszólt:

— Maga talán gyásghirt ir, hogy olyan fekete a zsebkendője? Ki halt meg?

Hangos kaczagás volt erre a felelet, s a kis vörös dicsőségét növelte, hogy a hahotában részt vett a segéd szerkesztő is, vagy a „Fiuristen“,

Természetesen, mint minden embernek, ugy nekem is akadt néhány ellenségem, kik hitelezőimet fellovalva, azt hiresztelték, hogy ingatlan vagyonom tul van már terhelve. Erre egyik hitelezőm tudtom nélkül néhány héttel ezelőtt itt járt s a telekkönyvnél szerzett téves tapasztalatai utan néhány valtómat megóvatoltatta; de azt nem tudta hitelezőm, hogy az I és II. tétel tartozás már nem áll fenn, csupán a III-ik. Igaz, hogy én is elhibáztam a dolgot, mert mikor az I és II tétel alatt álló 9000 kor. — mi kis-czelli lakóházamat terheli — jelzálog-kölcsönt át tettettem amortizáció-kölcsönre, s azt azonnal nem törölettem, — és ez vezette tévutra Lehner L. F. pinkafői czéget. Voltaképen ez sem áll fenn, mert már három fél éve törlesztem 180 frtos részletekben.

Mi lett hát ennek a vége? A kedélyek fel lettek izgatva, én meg lettem perelve Krisztusi türelmességgel viseltem a végrehajtó eszközléseit, alávetve magam a törvénynek.

Mikor aztán hitelezőim a konferenciát megtartották minden ingó és ingatlan vagyonom felett: láttak, hogy nemcsak követeléseik vannak fedezve, de még szép vagyon van feleslegbe és szilárdul áll hitelképességem, mit a „Kis-Czell és Vidéke" 42. számában közölt nyilatkozatuk igazol.

És most örüljetek kedves gyermekeim, ártatlan unokáim, jóbarátaim, jóakarólm mert akit elveszettnek hittetek, az megtaláltatott; ti pedig ellenségeim creszkedjetek a föld poráig és mondjátok a megbánás „mea culpa"-ját; mert gondoljátok meg, hogy egy becsületben megőszült, e városban 19 év óta adót fizető polgárnak tiszta erkölcsü reputácziója megtámadni nem Samson: cselekedet; de annak megszerzéséhez, helyreállításához józanész és becsületes lelkiismeret kell! Ezzel tartózom Kis-Czell és vidéke n. é. közönségének

Kis-Czell, 1900. okt. 16.

Reich Imre,
ácsmester és fakereskedő.

ELADÓ HÁZ. Nemes-Dömölkön

egy cserépzsindelyes ház,
mely 5 lakásból stb. áll

szabadkézből eladó.

Bővebb felvilágositást ad Kreiner József czipész Kis-Czell.

Az összes 50.000 nyeremény
JEGYZÉKE:
A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben:

1.000,000 korona.

A nyeremények részletes beosztása a köve kező:

Korona

1	jutalom	600000
1	nyer á	400000
1	„ „	200000
2	„ „	100000
1	„ „	90000
1	„ „	80000
1	„ „	70000
2	„ „	60000
1	„ „	40000
5	„ „	30000
1	„ „	25000
7	„ „	20000
3	„ „	15000
31	„ „	10000
67	„ „	5000
3	„ „	3000
432	„ „	2000
763	„ „	1000
1238	„ „	500
90	„ „	300
31700	„ „	200
3900	„ „	170
4900	„ „	130
50	„ „	100
3900	„ „	80
2900	„ „	40
50.000	nyer., jut. összegben	3.160,000

Készpénzben fizetendő

Sok és nagy nyereményt fizettünk ki t. vevőinknek; rövid idő alatt két millió koronánal többet.

Nyujtsunk kezet a szerencsének!
Mar sokan szerencsések lettek egy nálunk vásárolt sorsjegygyel!.

Az egész világban a legnagyobb esélyekke biró m. kir. szabad. osztálysorsjáték legközelebb ujból megkezdődik.

100,000 sorsjegyre ujból **50,000** nyeremény jut, tehát az oldalt álló nyereményjegyzék szerint a sorsjegyek felét pénznyereménynyel huzzák ki és egy külföldi sorsjáték sem képes aránylag ily nagy nyereményeket felmutatni, mint a magyar osztálysorsjátékunk. Legnagyobb nyeremény szerencsés esetben

egy millió korona.

Egészben tizenhárom millió 160,000 korona lesz kihuzva és az egész vállalat állami felügyelet alatt áll.

Az eredeti sorsjegyek tervszerü árai az I. osztályhoz:

egy nyolczad	(1/8) frt	— 75	vagyis	1 50 korona
egy negyed	(1/4) „	1.50	„	3.— „
egy fél	(1/2) „	3.—	„	6.— „
egy egész	(1/1) „	6.—	„	12.— „

utánvét mellett vagy az összeg előzetes beküldése ellenében Hivatalos tervezet dijtalanul. Megrendeléseket eredeti sorsjegyekre

f. évi okt. hó 28-ig

kérünk hozzánk beküldeni.

TÖRÖK A. és TSA bankház
BUDAPEST, V. KER., VÁCZI-KÖRUT 4/a.
Fiókbankházak:
IV. Muzeum-körut 11. VI. Erzsébet-körut 54.

Rendelőlevél levágandó. **TÖRÖK A. és TSA. uraknak Budapest.**

Kérek részemre ..... I. oszt. m. kir. sz. osztálysorsjáték ered. sorsjegyet hiv. tervezettel küldeni.

Az összeget ..... frt } utánvételezni kérem / postautalványnyal küldöm } A nem tetsző törlendő.

Pontos czim .....

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1900. máj. 1-töl.

Bpest k. p. Győr—Fehring—Gráczi vonal Szombathely—Grácz felé:

Indul: **Kis-Czelből:**

Személyv.	regg. 4·32 p.	Gyorsv.	este 6.07 p.
„	d. u 1·54 „	Vegyesv.	„ 8·49 „

Győr—Budapest felé.

Indul: **Kis-Czellből:**

Vegyesv.	regg. 4·36 p.	Személyv.	d. u. 2·15 p
Gyorsv.	d. e. 10.01 „	„	este 12·24 „

Kis-Czell — Pápa

(Szerda és péntek kivételével naponta.)

Indul személyvonat este . . . . . 6·40 p.

Kis-Czell — Szombathely.

(Minden kedden és pénteken közlekedik.)

Indul: Kis-Czellből:		Érkezik: Kis-Czellbe:	
Vegyesv.	regg. 6·15 p.	Vegyesv.	d. u. 5·46 p.

Kis Czell — Csáktornya.

Indul: Kis-Czellből:		Érkezik: Kis-Czellbe:	
Vegyesv.	regg. 4·50 p	Vegyesv.	d. u. 12·51 „
„	d. u 2·05 „	„	este 8.45 „

Kis-Czell — Székesfehérvár.

Indul: Kis-Czellből:		Érkezik: Kis-Czellbe:	
Vegyesv.	regg. 4·29 p.	Személyv.	d. u. 1·14 p
Személyv.	d. u. 2·20 „	Vegyesv.	d. u 5·41 „

Kis-Czell — Pándorf.

Indul: Kis-Czeből:		Érkezik: Kis-Czellbe:	
Személyv.	regg. 5·15 p.	Személyv.	d. e 9·45 p.
Vegyesv.	d. u. 2·21 „	Vegyesv	este 8·39 „

„Somlyóvidéki Hirlap" „Kis Czell és Vidéke"

„Vörösmarty"-könyvnyomdája Devecser.

A modern teknika minden kellékével felszerelt nagyszabá u nyomdánk elvállal mindennemü nyomtatványok pontos és diszes kiállitását, u. m.

könyveket, hirlapokat, kereskedelmi nyomtatványokat, röpiratokat.

Meghivókat, körleveleket, gyászjelentéseket névjegyeket stb. stb.

Minden néven nevezendő nyomdai munkákat diszesen és izlésesen a legolcsóbb áron állitja ki.

Megrendeléseket elfogad:

a „Kis-Czell és Vidéke" kiadóhivatala Kis-Czell

Gyarmaty-tér 76. Géfin-féle ház.

Nyomatott a kiadó „Vörösmarty"-könyvnyomdaés hirlapkiadó vállalat gyorssajtóján Devecserben, 1900.

Kis-Czell, 1900. II. évfolyam. 44. szám. Vasárnap, okt. 28.

KIS-CZELL és VIDÉKE

KÖZÉRDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

Megjelen minden vasárnap. Jelige: »Küzdelem az igazságért!«

Előfizetési ár: 8 kor | Negyedévre . . 2 kor. — fil. 4 „ | Egyes szám ára — „ 20 „

Szerkesztővel értekezhetni, naponként 4—6-ig.

Felelős szerkesztő: HUSS GYULA. Helyettes szerkesztő: KÁLMÁN PÁL.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Kis-Czell, Gyarmathi-tér 76. szám. Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden küldemények. Névtelen levelek figyelembe nem vétetnek.

Vásároljunk lehetőleg mindenkor hazai ipartermékeket. Azt a kereskedőt, aki Magyarországon előállítható áruk helyett külföldit hozat, ne pártoljuk, ne támogassuk. Jelszavunk legyen: **Pártoljuk a hazai ipart!** A magyar gazdasszonyok hazafiságára különösen apellálunk, kik sokat tehetnek a magyar iparért.

Halottak napján.

A harangok hivó szavára a hivők ezrei vándorolnak ki a temetőbe, hogy ott a halál birodalmában, szeretteik sirjánál elmondják a kegyelet szivből jövő imáit, az elhunytak lelkei megkönnyebbülésére.

És midőn ott a kegyelet ápolta hantok, a rideg sirdombon zokogva térdepelünk, midőn lelki szemeink elé idézzük a másvilágra költözöttek tulvilági lényét: önkénytelenül eszünkbe jut a földi halandóság. Ott a temetőben, az emberiség örökhonában, varázsolunk emlékünkbe két szót, mely a maga misztikumában elénk tárja az elmulás borzalmait.

Mememento mori!...

Gondolj a halálra! Légy szegénységben vagy gazdaságban, egészségben vagy betegségben: sohase feledkezz meg a halál egykori bekövetkezéséről. Gondold meg, hogy csak ember vagy, kinek egykoron számot kell adni tetteiről, fent, a legbölcsebb, a legszigorubb és legszigorubb Biró szine előtt. Jusson mindez eszedbe ember, és félre téve kevélységet, minden álszemérmet, borulj vezekelve a hideg sirkőre, könyörögj büneid bocsánatáért és bánó szivvel kérd az elhunytat, hogy legyen szószólód a legnagyobb Itélő kegyes számolyánál.

Halottak estéje van! Kis lángok ezrei világitják be a komor helyet. A sirokon koszoruk feküsznek, bizonyságául annak, hogy az élők nem feledkeztek meg a halottakról. A népek sokasága nyüzsög a máskor elhagyatott helyen. Itt egy szegény özvegy sir zokog a kenyérkereső férj néma sirjánál; ott a mezitlábos árva borul dermedten édes anyja hantjára s bánatosan rebegi: anyám, édes jó anyám, kelj fel, szeress ismét, az emberek oly rosszak; emitt egy szép leány összekulcsolt kezekkel, szemében a fájdalom könnyeivel siratja elmult szerelmét. Minden, oh minden oly szomoru itt! Ma van a napja....

Memento mori!....

Megszólal a temető lélekharangja. Vajjon kit temetnek ismét, kinek szól az ércz hang. Senkinek és mindenkinek, ma a halottak napja van! Gondolatban az elhunyttal vagyunk, társalgunk vele, vissza idézzük utolsó szavait, melylyel tőlünk elbucsu ott, mikor elment arra a hosszu utra, ahonnan többé nincs visszatérés. Hogy szeretett volna élni, mily nehezen hagyott itt bennünket, hogy fájt szegénynek megválni a földi létől. Minden, minden mulandó! Mi, akik most örülünk az életnek, kik a lét gyönyörében uszunk, kik csak a jelent nézzük, megfeledkezünk arról, hogy egykor szintén itt fogunk porladozni s elmondják felettünk is; porrá leszesz....

Egy darabig még lobognak a kegyelet ezernyi gyertyalángjai, pár napig szóbeszéd tárgyát fogja képezni a sok láng nyujtotta szép látvány, aztán vége mindennek....

... Emberi hangok helyett a madarak csicsergő danája teszi hangossá a komorság hazáját, a természet pusztitó hatalma magához ragadja a koszorus sirokat s mire ismét eljő e nap, mikor a kegyelet ismét kivisz bennünket e helyre, csak a pusztulás fogja mutatni, hogy egykor sok sok élőnek járta át szivét lelkét a borzalmas szó

Memento mori!...

Kálmán Pál.

Ernőné Nagyné.

(K. P.) Boldogult Nagyasszonyunk szomoru halálakor a kis czelli hölgyek körében mozgalom indult meg, egy — dicsőült királynénk emlékére felállitandó, — jótékony nőegylet megalakitása czéljából. Az egylet

TÁRCZA.

Alkonyatkor.

A szél süvölt az Adrián,
Himbálja játszi csolnakom...
Kicsiny szivecskéd oly vidám,
Mint a napsugár a friss havon —
Elül a szél ajkad szavára
Ah, mia dolce, mia cara!

A nap letünt a foldtekén,
Ragyognak a fényes csillagok...
Szelid szemedbe nézek én,
S oly bánatos, oly bus vagyok —
Hisz el kell válnunk nemsokára,
Buona notte mia cara!

BATTLAY GEYZA

Régen és most.

Amig nem szerettem,
Tudtam verset irni;
De nem tudtam benne
Keseregni, sirni.

Hogy szerelmes lettem,
Bár nem tudok irni;
De megtanultam szörnyen
Keseregni, sirni.

PICK MARCZEL.

Az uj munkatárs.

— Humoreszk. —

Irta: Ifj TÓTH BÉLA

Már javában folyt a munka a redakcióban, mikor Barczaly Géza. az uj munkatárs beállitott. A többiek türelmetlenül várták, de mikor belépett, ugy tettek, mintha észre sem vették volna, mindannyian kettőzött szorgalommal szántották a hosszu keskeny kutyanyelvet és csak ugy alig hallhatóan morogtak valamit a jövevény harsány hangu köszönésére.

Az meg egyenesen a szerkesztő szobája felé tartott. Mikor bezárult mögötte a zöld hangfogó posztóval bevont ajtó, gunyosan odaszólt az egyik riporter a mellette ülő kollégájának:

— Ez se miközibénk való. Nem valami nagy tehetség néz ki az arczberendezéséből, — azzal nagyot kaczagott — aki szikrázó szellem-szipor-kát bocsátott világgá.

— Én is ammondó vagyok — tóditotta a másik, de volt valami a hangjában, ami elárulta, hogy nem meggyőződésből beszél.

Voltaképen imponált mind a kettőnek az előkelő megjelenésü és bátor fellépésü fiatal ember, de a kenyéririgység beszélt igy belőlük, mert igen jól tudták, hogy valamelyiküknek távozni kell, hogy az uj embernek helyet adjon. A mult fizetéskor kijelentette a szerkesztő, hogy ha nem dolgoznak szorgalmasabban, hát kénytelen lesz uj munkatársat szerződtetni. És őket szorgalmuk tekintetében nem nagyon vigasztalta a lelkiismeret szava. Olyan fajta tipusai voltak a nagy városi hirlapiróknak, akik folyton a tehetségüket hangoztatják, tulajdonképen pedig csak mesteremberek, az ujságirás kenyéririgy napszámosai.

— Röstelném, ha ilyen emberrel töltenék be a helyemet — szólt közbe a vörös kis Neuhaus a szoba tulsó szögletéből, hogy hosszantsa amazokat. Ő volt a szerkesztőség legvigabb és mondhatjuk legelmésebb embere.

Neuhaus a távirati rovatot vezett, de egy cseppet sem bántotta, ha egész héten egyetlen távirat sem érkezik — csinált ő tizet is egy félóra alatt.

— Könnyen beszél Fali bacsi, mert tudja, hogy nem nélkülözhetik — kesergett az egyik riporter, aki már kint érezte magát.

A másik is akart mondani valamit, de mert a tollszár vége helyett a tintas felét találta bekapni, hát hirtelen más dolga akadt. Elővette a zsebkendőjét, törülgette a szája szélét. Nem kellett féltenie, hogy megfogja, ugy is elég fekete volt az mar. Mikor a kis vörös meglátta, odaszólt:

— Maga talán gyászhirt ir, hogy olyan fekete a zsebkendője? Ki halt meg?

Hangos kaczagás volt erre a felelet, s a kis vörös dicsőségét növelte, hogy a hahotában részt vett a segéd szerkesztő is, vagy a „Fiuristen“.

1898. október hó 5 én tartott ülésében ma gát megalakitottnak nyivánitotta s elnöknek Scheiber Bernátné urnőt, titkárnak dr. Scheiber Zsigmond ügyvédet választotta, ki az egylet alapszabályait is kidolgozta, mely a m. kir. belügyminiszterium által 1898. deczember hó 4 en 124565/v.-b. cz. alatt jóváhagyatott. Igy tehát a törvényesnek mondható egylet akadálytalanul működ hetik s haladhat a kitüzött czél felé, mely az alapszabályok 2 § a szerint: „segélyezni és gyámolitani a Kis Czellben ál andóan létesült szegényeket, munkaképtelen özvegyeket, elhagyott betegeket és árvákat, esetleg a környék szegényeit."

Ehhez a 14. §. hozzáteszi: „Az egylet segélyt nyujt a helybeli és esetleg a vidéken lakó szegényeknek, aggoknak, özvegyeknek és árváknak, még pedig rendes havi pénzsegély utján és rendkivüli esetek ben is, a midőn az egylet elnöksége vala mely család, vagy egyesek nyomoráról, szorult helyzetéről tudomást szerez. Gon doskodik arról, hogy az elhagyott betegek orvosi segélyben részesüljenek. Segélyt nyujt továbbá tisztességes hajadonoknak férjhezmenetelük alkalmával."

Ugy e bár, hölgyeim és uraim, a czél gyönyörü, magasztos és lélekemelő. Igy nézve, minden tekintetben dicséret illeti az alapitókat és jelenlegi tagokat, kiknek száma 51.

Igy csakugyan azt hisszük, hogy boldogult Királynénk nyomdokait követik, ki maga a megtestesült jóság, szeretet és szerénység volt. Igy jogosan viseli azt a czimet is: „Erzsébet Nőegylet."

Hiszen mi nem kérünk az egylettől feltünést keltő dolgokat, nem kérünk olyast, a miért dicshymnuszokat kelljen zengenünk csak azt kivánjuk, hogy megfeleljen nevé nek haladjon a kitüzött czél felé, gyakorolja a jótékonyságot ugy, a mint birja, feltünés nélkül, szerényen.

Egy egylettől, melynek vagyona jelenleg 858 kor. 08 fillér, bizonyára nem kiván hatunk sokat, de valamit mégis. Nem csak két szegény van Kis Czellben és környékén. Van itt több is! Csak keresni kell és találni. Mert, kedves hölgyeim, önök, kik jó létben, rendezett anyagi viszonyok között vannak, nem tudják, nem tudhatják: mit jelent az, egy tisztességes embernek kérni. Nagy dolog az! Akárhányan vannak olyanok, kik inkább koplalnak, semhogy kérjenek.

Az önök egylete pedig, hölgyeim, a jótékonyságot akarja kultiválni. Azaz, hogy ezen czélból alakult. Nincs tehát más hátra, mint felkeresni a szemérmes szegényeket és enyhiteni nyomorukon. Ha igy fognak tenni, akkor egyletük is nagyobb pártfogásban részesülend, bárha panaszra eddig sem lehet okuk. Jobbról, balról kapják önök a pénzt, ugy az ifjuság által a télen az önök javára rendezett mulatságból 130 korona hasznuk volt. És legyenek meggyőződve, ha látni fogjuk, hogy önök a humanitás legkisebb követelményeinek eleget tesznek, az ilyen és hasonló esetek többször is ismétlődnek.

Csakhogy, kedves hölgyeim, ehhez első sorban összetartás kell. A felett soha sem szabad vitatkozni, hogy az egyletnek 10 koronával kevesebb vagyona lesz, ha ezt, vagy amazt segélyezik. Olyan kijelentést sem szabad használni, hogy havi 80 krajczár tagsági dij sok mert, a dadának 13 frtot kell fizetni. A ki 13 frtos dadát tud tartani, az semmi esetre sem lesz szegé nyebb, ha a jótékonyság oltárán 80 krajczárt áldoz havonként.

Sajnos az összetartás nem igen virágzó állapotban van. Éppen ennek kifolyása az, hogy dr. Scheiber Zsigmond a titkári ál ásról lemondott. És ez a torzsalkodás végre is az egylet feloszlását vonja maga után.

Erre azonban nem kerül a sor, ha az egylet vezetését oly kezekbe adják, mely arra alkalmas és hivatását szivvel lélekkel átérzi. Ez nem üzlet, melynél évi bilanczot kell készitení és nem mühely, a hol ha szonna dolgoznak. Ez egy jótékonysági egylet, melynek nem kell csődöt kérni, ha feloszlik.

Fel tehát, kedves hölgyeim! A tél a küszöbön van! Gondoskodjanak arról, hogy szegényeink egy kis fához és meleg ruhá hoz jussanak. Működjenek, lépjenek aktióba, mert a mily módon végzik kötelességüket, azonképen lesz önökön az Isten áldása!

Tollfuttában.

A komor egyhanguság zászlaja lobogott a héten Kemenesalja felett. A szüret, mely a mult héten egy kis élénkséget csinált, elmult s most már csak az emlékekből táplálkozunk.

Mégis a szüret jut eszembe! Tudvalevő dolog, hogy szüretkor a borközi állapot dominálja a helyzetet. Hogy ilyenkor egy kis furcsaság is fordul elő, az magá tól értetődik. Induljunk ki Sághegyről és tartsunk Kocs felé. Előttünk egy szekér halad, azaz inkább vágtat. A fogat gazdája gyakran hangoztatja ama jókedvre valló kifejezést:

„Sohase halunk meg!"

Ilyenkor aztán a csikók közé csördit, melyek az ily kemény biztatás után nagyot rántanak a kocsin. Egy ilyen rántás után megtörtént, hogy a kocsikas, mit lekötni elfeledtek, lepotyant, a szekér pedig robogott tovább.

Hát a kas csak kas! Az maradhat az országuton is. De ime! egy női alak emelkedik ki belőle ég felé s csodálkozva kérdi:

— Károly, mér átá meg?

Csakhogy az a bizonyos Károly már ekkor bizonyosan Kocs körül járt és nem hallotta anyjának vészkiáltását. Mikor a kapun befordul kérdi tőle testvére:

— Károly, hát a nyanya hun van?

— A nyanya? — báme-zkodik Károly — a szentem ucsese eveszett!

A szegény Görögné pedig egy darabig még várt a hideg időben, mikor aztán látta, hogy a várva várt segély érkezik az éji homályban, a kocsikast köpenyként magára kapta és ingadozó léptekkel megindult haza felé.

Mindez pedig — azt hiszem — a szüret eredménye.

De minek eredménye az a félelem, mely a napokban a helybeli Martonéknál volt. Ugy este 8 órakor rohanva mentek a csendőrségre és gyors segélyt kértek, mert hogy tolvaj vagyon a lakásban.

Hát a csendőrmester aztán nagy bátran el is ment, a lakást — melynek ajtaja belülről volt elzárva, bárha senki sem volt otthon — lakatossal felnyittatta és elkezdett keresni kutatni, de — sajnosan senkit és semmit nem talált. A szép kis asszony mindazáltal nyugtalankodott, azért arra kérte az őrmestert, maradna ott éjszakára, majd a szalonban vetnek neki ágyat. A derék őrmester, mint fiatal ember rögtön rá is állt volna ez ajánlatra, de legnagyobb boszuságára a katonai reglama haza hajtotta. Otthon aztán aludhatott hideg szobában.

Aropo! a hidegről jut eszembe, hogy az idén lesz korcsolyapályánk. A bizony! Dr. Udránszky Sándor, ez az erélyes kezü vizsgálóbiró kezdeményezte a dolgot. Már a vasutnál levő telket is megvásárolták. Most tehát elő a rozsdás korcsolyákkal, smirgli papirost neki, aztán hajrá! szaguldjuk be vele a világot.

Non plus ultra!

Pali.

---

ahogy egymás között azt a sovány, komoly öreg urat nevezték, akinek az volt a hivatala, hogy legkorábban menjen be és legutoljára távozzék a redakcióból.

A gyászkendős is nevetett, mert tudta, hogy a kis vörös befolyásos ember a szerkesztők között, hát tanácsos vele jó viszonyban lenni. Pedig ha más mondja ezt, hát piros vér is vegyült volna a letörült tinta közé, mert nála az érzékenységnek is vannak osztályai. Egy kissé csóválta a fejét, de nem szólt egy szót sem, mire a többiek is abba hagyták a nevetést.

Épen ideje volt, mert kinyilt a zöld ajtó és megjelent rajt a szerkesztő Barczaly Gézával az oldalán. Először is az öreg segédszerkesztőhöz vezette a fiatal embert, akit azt előzékenyen jó indulattal fogadta, mire az öreg távirász apró, beszédes szemeivel odatelegrafált a két ripor terhez:

— Látjátok!

Ő volt a második ember a szerkesztőségben, hát a „Fiuuristen" után ő következett. Ha a saját édes fia érkezett volna meg tiz évi hosszu távollét után, nem fogadhatta volna nagyobb szeretettel, kitörőbb lelkesedéssel, mint ahogy az az uj munkatársat üdvözölte. Keblére szoritotta, „kedves öcsém"-nek nevezte és kijelentette, hogy olyan ujságirót nevel belőle, aki még a mestere nevét is elhomályositja.

A többiek ezt a közvetetlen fogadtatást utmutatásnak tekintették s igyekeztek hasonlóképen cselekedni. Még a gyászkendős is barátságos képet vágott, bár elég nehezen esett neki.

Mintha csak készakarva történt volna, az irigy riporter maradt legutoljára. Mikor a bemutatkozás formasagain nála is tulestek, megkérte a szerkesztő, hogy tanitsa be az uj munkatársát azokra a teendőkre, melyeket ő végez, aztán mondja el neki a szerkesztőségi szokásokat, mert egyelőre az ő munkakörében fogja alkalmazni.

A riporter elhalványodott. Most már világosan tudta, hogy az uj ember az ő utódja lesz. Kedvtelenül, alig hallhatóan igérte meg a szerkesztőnek hogy kivánságát teljesiteni fogja, aztán tettetett udvariassággal hozzá is fogott az uj munkatárs oktatásához. Nem nézett se jobbra, se balra, hogy ne lássa kollegái gunyos tekintetét, hanem annál nagyobb szolgálatkészséggel végezte kinos megbizatását, sőt néha néha még mosolyogni is próbált, ha a fiatal ember valamit elhibázott.

Bensejében azonban szörnyü izgatott volt. Átérezte a megalázott ember minden szenvedéseit és nem egyszer válaszolt érthetetlenül, szórakozottan, mikor Barczaly kérdéssel fordult hozzá.

Nincs több asztal a szerkesztőségben, hát természetes, hogy egynek mennie kell. De hogy az az egy épen ő legyen, a ki pedig az utóbbi időben kettőzött szorgalommal dolgozott. Egy gondolat villant meg agyában. Elmegy maga, nem várja be azt a szégyent még elküldik. Majd csak talál állást valahol.

Bekopogtatott a szerkesztőhöz és elmondta a mondokáját. Köszöni az eddigi alkalmaztatást, de elmegy, még pedig ma, azonnal, mert jobb állást kapott, ahol erdem szerint megfizetik a munkáját.

A szerkesztőt meglepte ez a kijelentés, de ugy tett mintha természetesnek találná.

— Nagyon örülök, hogy kedvezőbb javadalmazást talált, mert megvallom, nem mindig voltam teljesen megelégedve önnel és volt idő mikor elbocsátásáról is gondolkoztam, de most igazán sajnálom, hogy itt hágy minket.

Tehat nem akarták elbocsátani! De már mindegy; elmegy hogy hazugságon ne kapják.

Mikor a lépcsőházba ért, két munkás emberrel találkozott, akik épen az uj munkatárs irógasztalát czipelték fölfelé . . .

HIREK.

— **Hátralékos előfizetőinket** *ismételten tisztelettel arra kérjük, legyenek szívesek a hátralékokat mielőbb beküldeni, mert nem vagyunk abban a helyzetben, hogy bárkinek is évszámra előfizetés nélkül küldjük a lapot. Egy lap fenntartása tetemes anyagi áldozatot igényel és mi is csak ugy tudunk többrendbeli kötelezettségeinknek megfelelni, ha azt a csekély előfizetési díjat mi is megkapjuk.*

— **Házasság.** Vermes Árpád kem.-mihályfai nagybérlő, Kemenesalja egyik legkedveltebb egyénisége, ma vasárnap esküszik örök hűséget Pápán a kedves és szeretetreméltó Braun Rózsikának, Braun Ignácz pápai nagykereskedő bajos leányának. Kisérje áldás és boldogság a kötendő szép frigyet.

— **A takarékpénztár csődje.** A mult 1899. évi február hó 7-én a kis-czelli takarékpénztár ellen megnyilt csődöt a szombathelyi kir. törvényszék — arra való tekintettel, hogy a hitelezők a betétnek 60 száz alékát a kényszeregyezségnek megkapták — 20 án tartott ülésében megszüntette s utasitotta dr. Porkoláb Mihály tömeggondnokot, hogy a csődvagyon átadása iránt haladéktalanul intézkedjék. Most tehát még hátra van a bünügy, mely előreláthatólag a jövő év elején nyer befejezést.

— **Gyűlés.** A marczalvölgyi vizitársulat f. hó 31-én tartja évi közgyülését a városháza tanácstermében.

— **Elhalasztás.** Mint mult számunkban már jeleztük, e hó 20-án volt a Radó-Hartman ügyben a tárgyalás, mely azzal végződött, hogy az iratokat illetékes elbirálás végett, felküldték a szombathelyi kir. törvényszékhez.

— **Hymen.** Tessék! a kis czelli fiatal emberek száma ismét megcsappant. Halász Ignácz mózdonyfelvigyázó, városunk fiatalságának ez oszlopos és kedvelt tagja e héten jegyet váltott a sárvári szépségek legszebbikével: Hirsch Irén kisasszonnyal. Lám, lám! megmondtuk mi Halász urnak már régen, hogy Ámor nyila nagyon éles. Gratulálunk!

— **A szombathelyi ügyvédi kamara** Nagy József kis czelli ügyvédet királyi közjegyzővé történt kineveztetése következtében az ügyvédek névjegyzékéből törülte

— **Tanitógyülés.** A „Kemenesaljai Tanitókör“ f. hó 30-án tartja őszi közgyülését a kis-czelli r. k. fiu iskola tanterme. Tárgysorozat: 9 órakor ünnepélyes szentmise hallgatás »Te Deum«-mal, a katholiczizmus 900 éves ünneplése, folyó ügyek elintézése, tisztujitás, végül a Koronában bankett.

— **A püspök életbiztositása.** Mint értesülünk, néhai Hidasy Kornél megyés püspökünknek a »Triesz.i általános biztositó intézetnél« (Assicurazioni Generali) nagyobb összegre szóló életbiztositása volt, mely most a hagyaték javára azonnal folyóvá tétetik.

— **Leányhűség.** Eredeti észjárásra vall Miskolczi Henrik felhivása. Miskolczit mi is ismerjük, hiszen legutóbb Dobó társulatával volt itt, mint sugó. Most regényt irt, a hozzánk is beküldött érdekes felhivás a következőképen hangzik: „Immáron husz éve, hogy első elbeszélésem a „Borsodmegyei Lapok“ hasábjain megjelent. „Különleges utikaland“ volt a czime. És csodálatos, hogy az Avas hegy tövében fekvő városból kiindult utikalandnak egész életemre befolyása volt. Különleges utikaland volt eddigi pályafutásom. Az iskolából a szinészethez kerültem, hol jó és rossz sorban bő részem volt. Majd Amerikába jutottam, hol mesterséget tanultam, lapot szerkesztettem (Amerikai Nemzetőrt), humánus egyleteket alapitottam. A lidérczfény, melyet közönséges nyelven „honvágynak“ neveznek, visszacsalt Erdélybe és lettem a Kolozsvári Szinház tagja, majd az „Erdélyi Hiradó“ napilap főfőmindenegyébje. Azután Budapestre vetett a sorsom, és a „Képes Családi Lapok“, a „Hétfői Ujság“, a „Vasárnapi Lapok“ és még Isten tudja, hány lapnak a szerkesztője. Most husz év multán mindez mint kaleidoskop feltünt emlékemben és elhatároztam, hogy husz évi irói és szinészi pályafutásomat egy eredeti regény kiadásával ünneplem meg, természetesen, ha a jó magyar közönség hozzá segit. Jubileumi regényem, mely 12 ivre fog terjedni, és illusztrációkkal lesz diszitve, „Leányhűség“ czimet fog viselni. Azért kérem mindazokat, kik a kis fának a magyar irodalom erdejéből, örömet akarnak szerezni, hogy a 2 korona előfizetési dijat hozzám (Győrött, szinház) legkésőbb 1900. deczember 1-ig beküldeni kegyeskedjenek Kiváló tisztelettel Miskolczi Henrik.“ Mi, a kik ismerjük Miskolczi tehetségét, legmelegebben ajánljuk az uj regényt olvasó közönségünk figyelmébe.

— **Országos vásár.** A szerdán megtartott kis czelli országos vásár egyike volt a legnagyobb forgalmuaknak. A reggel esőre hajló idő 10 óra felé kitisztult s a szép őszi nap pezsgő elevenségtől lett rögtön zajos. Csendőrségünket szaporitották e napra 4 emberrel, de hál' Istennek, semmi dolguk sem akadt. Felhajtottak 2347 drb szarvasmarhát és 200 lovat; ebből jó áron elkelt 810 szarvasmarha és 40 drb ló.

— **Kiviteli tilalom.** A földmivelésügyi miniszter járásunkat a sertéskiviteltől — az itt nagy mértékbee fellépett sertésvész miatt — eltiltotta.

— **Medgyessy Alajos** arczképfestő mai hirdetésére felhivjuk közönségünk figyelmét. A törekvő fiatal embert melegen ajánljuk a rendelni kivánóknak.

— **Templomrablás** Berzsenyi Treszka szombathelyi illetőségü csavargó czigányasszony f. hó 16-án belopódzott a helybeli rom. kath. templomba s mikor már senki sem volt jelen, elemelt onnan 2 gyertyatartót, 4 virágvazat, 1 feszületet és 1 olvasót, mely utóbbit Szt Antal szobráról metszette le. A helybeli csendőrség az Istentelen asszonyt csakhamar elfogta, de a feszületen és olvasón kivül más egyebet nem talált nala. Egyáltalán nem akar semmire sem emlékezni s bolondnak mutatta magát, sőt azt állitja, hogy a nála talált dolgokat egy ismeretlen embertől kapta. E héten aztán előkerült a többi tárgy is. Szabó Imrénél, a „Korona“-szalloda főpinczérjénél voltak, ki azokat a czigányné által elfogyasztott étel és italnemüek árai fejében tartotta ott.

— **Hűtlen cseléd.** Csuka Istvánné már régóta lopta gazdájának Vidos Kálmánnak mustját szőllőjét, szénáját. Csakhogy végre beteljesedett rajta az egyszeri kutra járó tragédiája, mert rajt csipték és feljelentették a jbiróságnál.

— **Vásári tolvajok.** Pali Jánosné, a kemenes-mihályfai biró nejének zsebéből a szerdai vásárkor 20 frtot loptak el ismeretlen tettesek.

— **A gödör.** Vásarkor egy gazda ember a Kauders-féle ház udvarán hagyta marhát, melyet az udvaron fedetlen allapotbban levő gödör közelébe mentek s az egyik bele esett. Csak nagy vesződség után birtak a már már veszve látszó állatot megmenteni. Talán jó lenne azt a gödröt befödni, sőt — ha jól emlékszünk — erre vonatkozólag egy alispáni rendelet is van.

— **Ellopott birka.** Egressy Ferencz kis-somlyói lakostól a napokban ismeretlen tettesek egy hizott birkát elloptak. A csendőrség nyomoz.

— **Budapest világváros.** Ezt mondjuk mi idehaza, de ez a véleménye a világlátott idegennek is. Ne menjünk messze, csak nézzük a nagy körüt forgalmát, mely kaleidoskopszerü képével a legélénkebb benyomást gyakorolja a szemlélőre. Az élelmes kereskedő, szállodás, bankár mind megannyian az ujabb technika vivmányaival iparkodnak a közfigyelmet üzlethelyiségükre téritení és meglátszik az igyekezetükön, hogy a hatás elérésére nem riadnak vissza anyagi áldozatoktól sem. Ez a kis elmefuttatás pedig abból az alkalomból jut eszünkbe, hogy az Erzsébet-körut 54. szamu ház előtt állandóan sok a szemlélő közönség, amit egy hölgy okoz, ki a kirakatban sorra mutogatja mikor lesz az osztálysorsjáték huzása stb Igazán érdemes megnézni ezt az elmésen összeállitott automatát, melyet villamáram tart működesben s a toilettjeit is a legelőkelőbb műtermből kapja, sőt a frisurája is a legmodernebb Hazánkban ez az első ilyfajta mozgó alak a Török A. és Társa Erzsébet-körut 54. sz. alatti fiókbankjaban van felállitva és igazán látványosságszámba megy. Ez a szolid czég mindent elkövet, hogy a fővárosban levő és ide utazó vevőkörét minél inkább tagitsa és a nagy közönségtől már kiérdemelt bizalmat fokozza.

— **A megfosztott éjjeli vendég.** Hőbe Tamás vönöczki lakos egyik nap az esti órákban betért Adorjánházára, hogy ott a korcsmába éjjeli szállást kérjen, de ebbeli kérését a korcsmáros nem tudta teljesiteni; hanem a jelenlevő Szakál Gabor adorjánházi lakos nyomban ajánlkozott szállásadasra. Igy, miután Hőbe kifizette az elfogyasztott pálinka járandóságát, együtt ballagtak Szakál lakására, ki már a korcsmában látta, hogy Hőbe Tamásnak némi pénze van egy kis vászonzacskóban, mit mellénye gomblyukához erősitve inge alatt hordozott; azért figyelmeztette a lefekvésnél, hogy vetné le mellényét, azt azonban óvatosságból nem cselekedte meg. Talán éppen arról álmadott, a mély álomba merült utas, hogy telt pénzes zacskóját kiüritik, mert csakhamar felébredt s bámulattal konstatálta, hogy a kis vászonzacskó üresen ékesiti mellényét E különös meglepetésre azonnal felköltötte a házigazdát ki azonban hallani sem akart a pénz elbüvöltetéséről. Azért Hőbe Tamás nem nyugodott meg szállásadója szinlelt önérzetében, hanem jeleutést tett a csendőrségnél, kik viszont az állitólagos tettest a devecseri kir. jbiróságnál jelentették fel.

— **Az elkobzott Erzsébet-rend.** Önfeláldozásáért hős gyanánt ünnepelték Hochegger Johannát, a bécsi Allgemeines Krankenhaus ápolónőjét, ki a pestisben elhunyt Müller orvost a maga élete veszélyeztetésével ápolta. A király is elismeréseül az Erzsébet-érmet adományozta neki. Az érmet azomban mindeddig nem kapta meg, mert megtudták, hogy lopásért körözik. Hochegger Józsefné született Billek Johanna a vasmegyei Német-Lőnő községbe való s onnét vándorolt ki Münchenbe, a hol betegápolónőnek szegődött el egy Hösle Mária nevü asszonyhoz. Egy hét mulva elhagyta a helyét s magával vitte szolgálatadó gazdasszonyának hetvennégy márkara becsült ékszereit. Hösle Mária feljelentette a hűtlen ápolónőt, a müncheni rendőrség azonban nem tudott a nyomára akadni. Hocheggerné Münchenből megszökött, Bécsbe ment s ott az Allgemeines Krankenhausban ápolónő lett. Itt kapta aztán ő felsége kitüntetését. Tudvalevő, hogy az ápolónő maga is pestisbe esett és sokáig beteg volt. Mikor felgyógyult, első dolga volt, hogy megszökjék, mert neszét vette, hogy körözik és Bécsben is keresik. Első állomása Szerajevó volt, itt aztán el is fogták. Innen Szombathelyre, mint illetőségi helyére vitték és itt itélt róla a biróság. Az ápolónő töredelmes vallomást tett és a törvényszék két hónapi fogházra, politikai jogainak és rendjelének az elvesztésére itélte.

— **Hetivásárunk.** Csütörtöki hetivásárunkon nagyon meglátszott, hogy előtte való napon országos vásár volt. Minden téren kevés behozatal mutatkozott. Gabna árak:

Buza	7 10
Rozs	6 60
Arpa	6·30
Zab	5·—
Kukoricza	5·—

— **A »Kemenes«-szállodában meleg és hideg kádfürdő áll naponkint a közönség rendelkezésére.**

Krétafestés.

Tisztelettel értesitem Kis-Czell és vidéke n. é. közönségét, hogy helyben

Pálfi-féle házban

rövid ideig tartó **arczképfestő-műhelyt** rendeztem be.

Elvállalok uj vagy avult fényképek után készitendő krétarajzot, fekete s pastells teudres szines krétákkal, élethű és természetes nagyságban.

A kész képek fixirozással állandósittatnak.

A négy fokozat árai:

egy mellkép fekete krétával készitve	8 kor.
nagyobb terjedelemben	12 „
egy képen két személy	16 „
szines pastells festéssel	20 „

Mutatványok rövid idő alatt megtekinthetők.

A m. t. közönség szives pártfogását kéri tisztelettel

Medgyessy Alajos,
festő.

431./900. vgh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. § a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a zalaegerszegi kir. törvényszék 1900. évi 2620. és 4188. számu

végzése következtében dr. Scheiber Zsigmond ügyvéd által képviselt Pollák Adolf ugy Scheiber Bernát javára, Schönfeld Sámuel vönöczki lakós ellen 300 k. 200 k. 120 k. s jár. erejéig 1900. évi május hó 9-én foganatositott biztositási végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 1174 koronára becsült következő ingóságok u. m.: bútorok, gazdasági eszközök, takarmánynemü, hordók, borok, alkohol tartalmu italok stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a kis czelli kir. járásbiróság 1900. évi V. 287/2. 294/2 számu végzése folytán 300 k. 200 k. 120 k. tőke követelés, s jár. erejéig Vönöczkön alperes lakásán leendő eszközlésére

1900. évi november hó 6-ik napjának dél előtt 10 órája

határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. § a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárvezendő ingóságokat mások is le és felülfoglalták és azokra kielégitési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 102. § a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Kis-Czell, 1900. okt. hó 17

Végh Kálmán. kbvhtó.

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1900. máj. 1-től

Bpest k. p. Győr—Fehring—Gráczi vonal Szombathely—Grácz felé:

Indul: Kis-Czellből.

Személyv.	regg. 4 32 p.	Gyorsv.	este 6.03 p
„	d. u. 1 54 „	Vegyesv.	„ 8·49 „

Győr—Budapest felé.

Indul: Kis-Czellből:

Vegyesv.	regg. 4 36 p.	Személyv.	d. u. 2 15 p
Gyorsv.	d. e. 10.01 „	„	este 12·24 „

Kis-Czell—Pápa

(Szerda és péntek kivételével naponta.)

Indul személyvonat este . . . . 6·40 p

Kis-Czell—Szombathely.

(Minden hétfőn és péntekon közlekedik.)

Indul: Kis-Czellből:		Érkezik: Kis-Czellbe:	
Vegyesv.	regg. 6 15 p.	Vegyesv.	d. u. 5 46 p

Kis Czell—Csáktornya.

Indul: Kis-Czellből:		Érkezik: Kis-Czellbe	
Vegyesv.	regg. 4 50 p	Vegyesv.	d. u. 12·51 „
„	d. u 2·05 „	„	este 8.45 „

Kis-Czell—Székesfehérvár.

Indul: Kis-Czellből:		Érkezik: Kis-Czellbe:	
[illegible]		Személyv.	d. u. 1 14 p
[illegible]		Vegyesv.	d. u 5·41 „

Kis-Czell—Pándorf.

Indul: Kis-Czellből:		Érkezik: Kis-Czellbe:	
Személyv.	regg. 5·15 p.	Személyv.	d. e. 9·45 p.
Vegyesv.	d. u. 2 21 „	Vegyesv.	este 8 39 „

ELADÓ HÁZ. **Nemes-Dömölkön**

egy cserépzsindelyes ház,

mely 5 lakásból stb. áll

szabadkézből eladó.

Bővebb felvilágositást ad Kreiner József czipész Kis-Czell.

Az összes 50.000 nyeremény

JEGYZÉKE:

A legnagyobb nyeremény legnyerencsésebb esetben.

1.000,000 korona.

A nyeremények részletes beosztása a következő:

		Korona
1	jutalom	600000
1	nyer. á	400000
1	„ „	200000
2	„ „	100000
1	„ „	90000
1	„ „	80000
1	„ „	70000
2	„ „	60000
1	„ „	40000
5	„ „	30000
1	„ „	25000
7	„ „	20000
3	„ „	15000
31	„ „	10000
67	„ „	5000
[illegible]	„ „	3000
[illegible]	„ „	2000
763	„ „	1000
1238	„ „	500
90	„ „	300
31700	„ „	200
3900	„ „	170
4900	„ „	130
50	„ „	100
3900	„ „	80
2900	„ „	40
50.000 nyer., jut.	összeben	3.160.000

Nyujtsunk kezet a szerencsének!

Már sokan szerencsések lettek egy nálunk vásárolt sorsjegygyel!

Az egész világban a legnagyobb esélyekkel biró m. kir. szabad. osztálysorsjáték legközelebb ujból megkezdődik.

100,000 sorsjegyre ujból **50,000** nyeremény jut, tehát az oldalt álló nyereményjegyzék szerint a sorsjegyek felét pénznyereménynyel huzzák ki és egy külföldi sorsjáték sem képes arányiag ily nagy nyereményeket felmutatni, mint a magyar osztálysorsjátékunk. Legnagyobb nyeremény szerencsés esetben

egy millió korona.

Egészben tizenhárom millió 160,000 korona lesz kihuzva és az egész vállalat állami felügyelet alatt áll.

Az eredeti sorsjegyek tervszerü arai az I. osztályhoz:

egy nyolczad	(1/8)	frt — 75	vagyis	1 50 korona
egy negyed	(1/4)	„ 1.50	„	3.— „
egy fél	(1/2)	„ 3.—	„	6.— „
egy egész	(1/1)	„ 6.—	„	12.— „

utánvét mellett vagy az összeg elozetes beküldése ellenében Hivatalos tervezet dijtalanul. Megrendeléseket eredeti sorsjegyekre

~~évi nov. hó 15-ig~~

kérünk hozzánk beküldeni.

TÖRÖK A. és TSA bankház

BUDAPEST, V. KER., VÁCZI-KÖRUT 4/a.

Fiókbankházak:

IV. Muzeum-körut 11. VI. Erzsébet-körut 54.

Rendelőlevél levágandó.

Kérek részemre

Az összeget..... frt } utánvételezni kérem / postautalványnyal küldém } A nem tetszőt törlendő.

TÖRÖK A. és TSA. uraknak Budapest.

. osztály m. kir. sz. osztálysorsjáték ered. sorsjegyet hiv. tervezettel küldenek

„Somlyóvidéki Hirlap" „Kis-Czell és Vidéke"

„Vörösmarty"-könyvnyomdája Devecser.

A modern teknika minden kellékével felszerelt nagyszabásu nyomdánk elvállal mindennemü nyomtatványok pontos és diszes kiállitását, u. m.

könyveket, hirlapokat, kereskedelmi nyomtatványokat, röpiratokat.

Meghivókat, körleveleket, gyászjelentéseket névjegyeket stb. stb.

Minden néven nevezendő nyomdai munkákat diszesen és izlésesen a legolcsóbb áron állitja ki.

Megrendeléseket elfogad:

a „Kis-Czell és Vidéke" kiadóhivatala Kis-Czell

Gyarmaty-tér 76, Géfin-féle ház.

Nyomatott a kiadó „Vörösmarty"-könyvnyomdaés hirlapkiadó vállalat gyorssajtóján Devecserben, 1900